

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/401/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202096
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614202096.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému F. J., nar. XX.XX.XXXX, W. D. XXX/XX, XXX XX J., št. občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie sumy 326,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 6C/76/2014-42 zo dňa 12.02.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu 1.stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výrou o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 79,06 Eur.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,01 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil.

Ďalším výrokom vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 79,06 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, č. ú. XXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Tretím výrokom vyslovil, že trovy konania žalovanému nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

Štvrtým výrokom vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 12,80 Eur zaplatený na účet Okresného súdu Svidník prostredníctvom prevádzkovateľa systému.

Právne odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ust. § 96 ods.1,2,3 a § 146 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.).

Súd prvého stupňa konštatoval, že pôvodný žalobca Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 uplatnil proti povinnému svoj nárok na zaplatenie sumy 326,50 Eur s príslušenstvom titulom neuhradenia časti úveru.

Na podporu žalovaného vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník, a to oznámením o vstupe do konania zo dňa 12.05.2014.

Písomným podaním zo dňa 21.01.2015 žalobca súdu oznámil, že v predmetnej veci berie žalobu v celom rozsahu späť a konanie navrhuje zastaviť z dôvodu zmeny právnej úpravy počas súdneho konania a rozšírenia právomoci súdu podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. Zároveň žiada súd o vrátenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania podľa § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a náhradu trov právneho zastúpenia voči žalovanému si neuplatňuje. Ďalej žiadajú tunajší súd, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko pri ex offo vykonávanej kontrole zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách súdom vrátane prihladenia na premlčanie podľa § 5b z. č. 250/2007 Z.z. sa nejedná ani nemôže jednať o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia s odkazom aj na právny názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 5/2013.

Žalobca vzal späť žalobu smerujúcu proti žalovanému pred začatím pojednávania. Z úkonu žalobcu nemožno uzavrieť, že tento vzal späť návrh podaný dôvodne pre správanie žalovaného (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.), preto z procesného hľadiska platí, že zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi vzniknuté trovy konania.

Vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane žalovaného, tak patrí náhrada trov konania vo výške 79,06 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon vychádzal súd z hodnoty sporu 326,50 Eur. Právnomu zástupcovi bola priznaná odmena podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej pomoci á 24,90 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom; písomné vyjadrenie zo dňa 21.07.2014). Právnomu zástupcovi ďalej patrí paušálna náhrada výdavkov, a to 2 x 8,04 Eur. Keďže je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady o 20% DPH, čo v tomto prípade predstavuje sumu 13,18 Eur.

Povinnosť žalobcu prisúdené trovy konania zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka vyplýva z ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p.

Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Výrok o vrátení súdneho poplatku vo výške 12,80 Eur odôvodnil súd prvého stupňa podľa ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. Ide o zaplatený súdny poplatok v sume 19,50 Eur, krátený o sumu 6,70 Eur cestou prevádzkovateľa systému Slovenskej pošty a.s. na účet žalobcu č. ú. SK09 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX. Miestne príslušný daňový úrad za rozhodnutia vydané po termíne pripojenia súdu do centrálného systému poplatkov alebo preplatkov nevracia, nakoľko už nie je na to oprávnený.

Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie žalobca a to iba čo do výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 79,06 Eur. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznáva. Mal za to, že vedľajší účastník na strane žalovaného svojím konaním nijako neprispel k meritórnemu rozhodnutiu súdu a neovplyvnil konanie žalobcu, ktorý využil svoje zákonné právo a vzal návrh na začatie konania späť. Žalobca nespochybňuje ústavné právo obsiahnuté v ust. § 37 ods. 2 Ústavy SR na právne zastúpenie. Nie je to však právo na náhradu trov konania a v danom prípade nespĺňa ani svoju podstatu. Zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Právo na náhradu trov konania je viazané na účelnosť vynaložených trov. Ak má byť rozhodnutie súdu o náhrade trov konania logickým ukončením celého súdneho konania, tak súd musí dôkladne zvážiť všetky okolnosti prípadu a v odôvodnení svoje rozhodnutie náležite vysvetliť. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/69/2013. Združenie, ktoré ponúka svoje služby na ochranu a pomoc spotrebiteľom malo by byť dostatočne personálne a finančne vybavené, aby mohlo svedomito vykonávať svoju činnosť. Zároveň dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/15/2014m ktorým bol zmenený výrok uznesenia o zastavení konania a priznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi a uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/207/2014. Žalobca namietal, že dôvodom späťvzatia žaloby nebolo vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ale zmena právnej úpravy, konkrétne ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Nie je zrejme žalobcovi ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník ani nevedel do akého konania vstupuje. Neplatí, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelné uplatňovanie a bránenie

práva. Takýto záver nemá oporu nielen v jazykovom výklade ust. § 142 ods. 1 O. s. p., ale ani pomocou interpretačných metód nie je možné korektne uviesť presvedčivé argumenty pre právny názor vynímajúci trovy spojené so zastupovaním advokátom z posúdenia toho, či boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva alebo neboli. Je potrebné rozlišovať medzi právom na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7M Cdo 1/2014 s tým, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Práve v prípadoch súdom ex offo vykonávanej kontroly spotrebiteľských nárokov, ako je tomu i v prejednávanej veci nie je možné hovoriť o účelne vynaložených trovách trovách právneho zastúpenia, naviac subjektom, ktorý sám zo svojej podstaty má byť dostatočne kvalifikovaný na poskytnutie a hájanie záujmov spoločnosti. Je namieste poukázal i na spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do týchto konaní, ktorý je neadresný, uskutočnený len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a to a to všetko bez akejkoľvek znalosti predmetu konania len predpokladajúc podľa žalobcu, že sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom neraz ide dokonca o prípady právoplatne skončených sporov.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného. Uvedol, že celé odvolanie žalobcu vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane. V spotrebiteľských veciach však ide podľa článku 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ o podporu záujmov spotrebiteľov a zaistenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, ochrany zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, o podporu ich práv na informácie, vzdelávanie a práva združovať sa na ochranu svojich záujmov. Z toho vyplýva aj ochrana hospodárskych záujmov združenia. Na podporu svojich tvrdení poukázal na Nález Ústavného súdu SR III.ÚS 457/2014, ale i IV. ÚS 84/2014, na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/127/2013. Pri správnom pochopení inštitútu vedľajšieho účastníctva a správnom pochopení právneho zastúpenia by nemalo byť sporné v akom postavení vystupuje vedľajší účastník na strane žalovaného a v akej pozíciu vo vzťahu k nemu vystupuje jeho právny zástupca. Je nerozhodné akú mal vedľajší účastník na strane žalovaného vedomosť o predmete sporu pred vstupom do konania, ale z povahy veci vyplýva, že vedomosť postačovala na to, aby sa stali vedľajším účastníkom. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa zdá normálne a logické, že pred vstupom do konania nemohol o predmete sporu mať iné informácie ako tie, ktoré získal žiadosťou predsedovi okresného súdu, v zmysle platných predpisov. Nakoľko súd prvého stupňa s vedľajším účastníkom na strane žalovaného zastúpením právnym zástupcom koná a vedľajší účastník takto koná so súdom, nemali by byť pochybnosti o tom, že musel byť uskutočnený právny úkon, na základe ktorého vznikol medzi vedľajším účastníkom na strane žalovaného a zástupcom právnym vzťah s obsahom, ktorý umožnil, že súd s nimi ako s vedľajším účastníkom, zastúpeným zástupcom koná. Žalobcovi nie je zrejmé, ako mohol ich právny zástupca vykonať prípravu zastúpenia, preto v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/285/2012. Žalobca sa odvoláva na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, ale argumenty v ňom uvedené sa týkajú žalobcu samotného a ak si napriek tomu uplatňuje pohľadávky za hromadné podávanie totožných žalôb vyplývajúcich z rámcových zmlúv o úvere. Rozhodnutie o nepriznaní trov konania sa má vzťahovať na žalobcov a nie na združenie, ktoré pomohlo spotrebiteľovi vo verejnom záujme.

Preto vedľajší účastník na strane žalovaného navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,01 Eur.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods.2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd prvého stupňa správne uzavrel, že žalobca vzal žalobu smerujúcu proti žalovanému pred začatím pojednávania späť. Z tohto úkonu žalobcu nemožno uzavrieť, že vzal žalobu späť dôvodne pre správanie sa žalovaného, tak ako to má na mysli ust. § 146 ods.2 veta druhá O.s.p. Preto skutočne z procesného

hľadiska platí, že zaviniel zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi vzniknuté trovy konania.

Na uvedenom správnom závere súdu prvého stupňa nemení nič ani skutočnosť, že žalobca upresnil, že zobral žalobu späť kvôli zmene právnej úpravy, kde sa v spotrebiteľských sporoch prihlíada na premlčanie nároku ex offa podľa ust. § 5 písm.b/ zákona č. 250/2000 Z.z. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že aj keď teraz súd prihlíada na premlčanie nároku ex offa, nič nebránilo žalovanému, prípadne vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného namietat' premlčanie. Ide o riziko žalobcu pokiaľ podáva žalobu a nárok je premlčaný. Uvedené nemožno pripočítat' na ľarchu žalovaného.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Zákonodarca v ust. § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnu ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „ navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná práva úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09).

Vychádzaj z vyššie uvedeného námietky žalobcu čo do zastupovania vedľajšieho účastníka právnym zástupcom, ktorý je advokát nie je dôvodné. Neopodstatneným je tiež tvrdenie, že súd prvého stupňa nehodnotil kritérium účelnosti pri náhrade trov konania. Súd prvého stupňa jednoznačne priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a písomné vyjadrenie zo dňa 21.07.2014, pričom z podania zo dňa 21.07.2014 vyplýva, že vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Uviedol, že nárok žalobcu sa stal splatným dňa 03.04.2015, 3 dní po doručení listu z 26.03.2011 žalovanému. Žalobca žalobu podal 17.04.2014, teda celý rok je jeho nárok premlčaný. Zároveň vedľajší účastník na strane žalovaného poukázal na ust. § 52 ods.2, § 53 ods.2,3 a § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, pričom uviedol, že nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky a to z dôvodu, že dodávateľ zmluvu zosplatnil listom z 26.03.2011, čím bola platnosť zmluvy ukončená.

Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo 93/2012 z 19.07.2012, z ktorého vyplýva, že názor podľa ktorého „nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania pozostávajúce z odmeny advokáta v prípade, ak právnická osoba, ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo má vlastný právny útvar, by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášat' aj trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je v rozpore nielen s ust. § 25 ods.1 O.s.p., ale ja v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania.

Súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti za žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 79,06 Eur. Preto odvolací súd uznesenie podľa ust. § 219 O.s.p. v tejto časti ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Úspešný vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý si uplatnil trovy odvolacieho konania má právo na ich náhradu od neúspešného žalobcu. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby podľa ust. § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to z hodnoty predmetu sporu 326,50 Eur krátený na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda $24,90 \text{ Eur} / 2 = 12,45 \text{ Eur}$ a 1 x režijný paušál 8,39 Eur + 20 % DPH, spolu zo sumy 20,84 Eur, čo predstavuje 4,17 Eur, spolu teda 25,01 Eur. Odvolací súd preto uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,01 Eur na účet JUDr. Igora Šafranka, advokátka do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 149 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.